

راه صحیح دین شناسی

به عقیده آیت الله جوادی آملی، راه صحیح دین شناسی آن است که پژوهشگر از طریق عقل و با بحث های کلی حکمت و کلام، جهان و انسان را بشناسد و نیاز جامعه بشری را برای تربیت بررسی کند.

به عقیده آیت الله جوادی آملی، راه صحیح دین شناسی آن است که پژوهشگر از طریق عقل و با بحث های کلی حکمت و کلام، جهان و انسان را بشناسد و نیاز جامعه بشری را برای تربیت بررسی کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در خصوص راه صحیح دین شناسی معتقد است: راه صحیح دین شناسی آن است که پژوهشگر از طریق عقل و با بحث های کلی حکمت و کلام، جهان و انسان را بشناسد و نیاز جامعه بشری را برای تربیت، از راه ماورای طبیعت بررسی کند. همچنین تجرد روح و جاودانه بودن.

به عقیده وی مطالعه دین از طریق جامعه شناسی، آمارگیری، تاریخ و جغرافیا نمی تواند حق یا باطل بودن دین معین را اثبات کند؛ زیرا راه صحیح دین شناسی، برهان عقلی است و دین نیز يك حقیقت فطری و عقلانی محض است. مبادي دیگر مانند تاریخ، جغرافیا، اقتصاد، سیاست و... در قبول یا نكول جامعه، نسبت به دین شخصي اثر دارد، نه براي اثبات حق یا باطل بودن دین معین.

آیت الله جوادی آملی همچنین تاکید دارند که راه صحیح دین شناسی آن است که پژوهشگر از طریق عقل و با بحث های کلی حکمت و کلام، جهان و انسان را بشناسد و نیاز جامعه بشری را برای تربیت، از راه ماورای طبیعت بررسی کند. همچنین تجرد روح و جاودانه بودن آن را بررسی کند و بداند که دین، عهده دار تغذیه جان ملکوتی انسان است و نیز انسان را از بیکران تا بیکران به فیض خدا مرتبط می کند تا بداند که دنیای مطلوب در برابر آخرت محدود است و نیز بداند احکام دینی تأمین کننده نیازهای دنیایی او محدود است و آن بخش هایی را که برای تأمین نیازهای نامحدود بشریت است و به جان ملکوتی انسان و آخرت او مرتبط است، از نظر دور ندارد.

به نظر این استاد حوزه اگر انسان از راه برهان عقلی محض دین را شناخت، می تواند تشخیص دهد که کدام دین، حق یا باطل است و دیگر نمی گوید که همه ادیان حق است یا هریک از ادیان، «في الجملة» حق است یا حق مطلق نزد همگان است یا حق مطلق نزد هیچ کس نیست و هر کس گوشه ای از حق را گفته است.